

Gólyavarázs

Sziporkázó napokat töltenek az egyetem gólyái (kivéve a TF újdonsültjeit és az ETK madarainak nagyobbik részét, róluk később olvashatnak) a tatai Öreg tó partján. Már több mint húszéves hagyomány, hogy itt táborozunk, kezdi a beszélgetést az egyik táborfőnök, **Freisinger Ádám** (GYOK V.), míg táborvezető társnője, **Rébb Anikó** ügyeket intézni ment, ezért nem tart velünk. Itt van viszont **Kocsis Koppány** (ÁOK VI.) és **Oláh Dániel** (ÁOK IV.), akik mint IÖCS (Instruktor Öntevékeny Csoport) vezetők, részesei a táborvezetésnek is. Instruktor-nak lenni életforma, és ez már szlogen lett, mint ahogy az is, hogy ezt csak baráti társaságként lehet csinálni. A táborra készülés jó pár hónapos időszakában szabad idejében éjjel-nappal együtt a csapat, nos, ilyenkor születnek meg köztük azok a baráti kötelékek, amelyek mindnyájukat életük végéig elkísérik. Persze nem ritka az IÖCS-szerelem, az IÖCS-házasság és természetesen vannak már IÖCS-gyermekek is. Legnagyobb büszkeségük a rendezvények mellett az a kézzelfogható segítség, amelyet korábban ők is kaptak, s most továbbadnak az újaknak, megalapozva az eligazodást, a talpon maradást az egyetemi életben. Ha kell, korrepetálnak és épületeket járnak be az elsősökkel, és ugyancsak a protokoll része az elfogadható áron szolgáltató kedvező szórakozóhelyek megmutogatása, vagyis a kellemesebb vizek fodorása is.

Tábori élet

A program nem enged megállást, az instruktorok egy percre sem hagyják el a csoportjukat. Nincs megválaszolatlan kérdés vagy hiátus a kérések teljesítésében. Panaszt legfeljebb a szúnyogokra vagy a sótlan levesre van, de úgy hírlírik, hogy ezek is instruktori szervezés eredményei: a szúnyogok aktivátorok, a sótlan leves pedig egészségvédő fogás. A tavalyi táborérettisési index 97 %-os, amit idén természetesen túl akartak szárnyalni, és bizonyára sikerült is, mert a tavalyi legnagyobb hiányosságot, a reggelikészítést saját kézbe vették. Így remélhetőleg mindenki jól tudott lakni. Biztos, ami biztos, már most le is foglalták a 2011-es gólyatábor helyét.

Az árat évek óta tartják, fizeti gólya és instruktor egyaránt. A teljes ellátást biztosító gólyatáborok közül ez a legolcsóbb, 13.000 Ft személyenként, amiben még az utazás költsége is benne van. Nem beszélve mindarról a megfizethetetlen élményről, amely a Déli Pályaudvar Gödrében kezdődik: szín-trikós instruktorok fogadják a gólyá-

Foto: Kis Patrik

■ Az IÖCS vezetőség: **Fügedi Gergely** (bálfőnök), **Gyanó Dóra** (képzésfőnök) **Tóth József** (bálfőnök), **Kocsis Koppány** (képzésfőnök), **Oláh Dániel** (elnök), **Rébb Anikó** (gólyatáborfőnök), **Szabó Bence** (alelnök), **Freisinger Ádám** (gólyatáborfőnök)

kat, vidáman énekelve. Óriási élmény, csak úgy, mint a gólyatánc, amit már a táborban együtt táncol az ezer ember, miután a beütécsoportokban megtanulták a közös koreográfiát. Katartikus élményt nyújt ez a hat gólyanap, ami idén augusztus 25-től 30-ig tartott. Az intenzív együttlétet nem ér véget, sőt csak ezután kezdődik az egyetemi élet minden területének megismerésével, és a kihívások közös megélésével.

Az ETK kis csapata

Téglás Barbara, az ETK kari főnöke szélvészkeént suhan teaházbeli találkozónkra. Kérdéseimre a választ mindig mosollyal kezdi. Végzős szülésznő, aki szeptembertől az ELTE Bölcsészettudományi Karán is tanulmányokba kezd. Szülőszobán szeret-

Folytatás a 25. oldalon

Foto: Tolnai Kata

■ ETK csapat Tatán

Folytatás a 24. oldalról

ne dolgozni, s ahogy elnézem energikus lényét, biztos vagyok benne, hogy e vágyát nem hagyja teljesületlenül. Külön gólyavatást tartanak a táborban kézfogással és gyertyával. Mi tagadás, a tábor 1000 fővel is csúcson jár, az ETK-nak 10 fős betűi aktivitásban, lendületben gyakran lepipálják a 40-50 fős más kari betűcsoportokat. Még az ő gólyasága idején, itt a tatai táborban döntötte el, hogy instruktorként lesz, és nem bánta meg.

Hogy mennyi munka és megvalósított ötlet végeredménye a tábor, azt maguk a táborvezetők, az IÖCS vezetői sem tudják pontosan megmondani. Nem is ez a lényeg – fejt ki Ádám, hanem az, hogy mindeközben egy percre sem érzik úgy, hogy ez számukra munka volna, s bár ha nem is anyagi, de óriási hasznuk van belőle és a szerzett élményekből.

A táborban még nyoma sincs egymás közti versenynek. Amit le kell győzni, az nem a másik, hanem a tananyag. Hogy mi várja őket a végzéskor, az még csak kérdés. A jelen az, hogy egymásra utalva, egymás segítségére szorulva indulnak neki egy nehéz, de sikerélményt is gazdagon ígérő pályának.

Tolnai Kata

Gólyaként csak egyszer lehettünk táborozók ...

Idén augusztus 25-én kezdődött az egyhetes tatai gólyatábor. A szervezők fáradtságot nem kímélve, színes programokkal készültek, hogy a résztvevők felejthetetlen élményekkel térhessenek haza a közösségkövacsoló eseményről. A gólyák bevállása szerint ez a hét erőt ad majd az év során rájuk váró megpróbáltatásokhoz is.

Ma van a gólyatábor utolsó napja. Reggel 7:15 van, kinn még dübörög a zene, és a legkitartóbbak még mindig táncolnak. Hihetetlen, hogy elszállt ez a hat nap. De kanyarodjunk csak vissza a legelejére!

Rengeteg az elintézni való: érettségi; majd a levél, hogy felvételt nyert; intézni a kollégiumot vagy az albérletet, és végül a lehető leghamarabb jelentkezni a gólyatáborba, ami kihagyhatatlan élmény.

Az értesítő szerint korlátozott volt a férőhelyek száma, így hamar meg is írtam bemutatkozó leveletem, s rohantam vele a postára. Ezután jött az idegtépő várakozás. Mehetek? Jó lesz? Befogadnak? Kérdések milliói vetődtek fel bennem. Egy hét múlva

Folytatás a 26. oldalon

Fotók: Tolnai Kata

■ FOK-osok a fórumon

Folytatás a 25. oldalról

megjött a levél: „Várunk szeretettel Tatán”. A válaszevelet kézzel írták, személyre szólóan. Ettől igazán megjött a kedvem és úgy éreztem, ott a helyem.

...de instruktorként még visszamehetünk

Augusztus 25-e volt a nagy nap. A Déli Pályaudvaron, a Gödörben találkoztunk. Amikor odaértem, annyira lelkesen fogadtak, hogy egy cseppnyi kétségem sem volt afelől, hogy az instruktoraink mindent megfognak tenni a szuper hangulat érdekében. Mindegyikük aranyos volt, önzetlen, nyílt és segítőkész. Rengeteget játszottunk, miközben egyre jobban megismertük egymást. Dalokat és indulókat tanultunk, és elsajátítottuk a közös tábor tánc koreográfiáját. A jókedv és a játékos hangulat a táborban is folytatódott. Első este egy musicalt láthattunk, majd „tűzsonglőrök” szórakoztattak minket. Végül elhangzott az esküszöveg. Másnap a fórumon megismerhettük tanáraink egy részét, és beszél-

hettünk minket érintő témákról, feltehetjük kérdéseinket a szaktanároknak. Volt, amikor egész nap sportoltunk, akadályversenyeztünk vagy játszottunk. Minden nap egy fergeteges buli zárt, ami hajnalig is eltartott. Persze nem hagyhatom ki a *vurstlit* sem, ami tömérdek programot biztosított. Az eskütételtől kezdve a strandoláson át minden hibátlan volt. A hét záróműsora pedig a csoportonként előadott tánc volt, ami után tortával és pezsgővel ünnepeltünk. Kezdetét vette a reggelig tartó buli. A záróműsorban rengeteg ember munkáját megköszönték. Most én szeretnék köszönetet mondani instruktoraiknak, akik felejthetlenné tették ezt az egy hetet: Barbinak, Nyunyunak, Esztinek, Anitaának, Zsuzsinak, Zsúnak, Laccinak, Blue-nak, Dainának, Petinek, Zsócának, Máténak. Nekik köszönhetően egy jó kis csapat kovácsolódt össze. Azt hiszem mindannyiunk nevében kijelenthetem, hogy mind fantasztikus egyéniségek. Köszönjük! Bár a gólyatábornak vége, én úgy gondolom, az igazán fontos dolgok most kezdődnek el. Előttünk állnak a nehezebbnél nehezebb évek, de nem szabad elfeledkeznünk arról, hogy valaki mindig meghallgat,

ha egyedül érezzük magunkat. Ha úgy tűnik, hogy a sok tanulástól már nem is tudunk szabadulni, gondoljunk arra, hogy augusztus végén volt egy remek tábor, és érezni fogjuk, hogyan oldódik fel bennünk a feszültség. A közös élmények mindig erőt adnak. Gólyaként csak egyszer lehettünk ott, de instruktorként még visszamehetünk. Az idej példák ösztökélnék arra, hogy jövőre én is kipróbálhassam magam. Addig pedig megmaradnak a közös élmények, mert ahogy Lacci mondta: „szénné röhög-tük magunkat”.

Ossik Anett

ETK Gólyatábor

Augusztus 18-21. között rendezte meg a Hallgatói Önkormányzat az Egészségtudományi Kar gólyatáborát. A helyszín Eger volt, ahol a Testnevelési Egyetemmel közösen került sor a gólyák számára meghatározó eseményre. A több mint húsz szervező 170 gólyával indult el Budapestről Egerbe, ahol további 40 gólya csatlakozott a csapathoz. Az újdonsült hallgatók remekül érezték magukat a táborban, és rendkívül hasznosnak bizonyult a Fórum is. Dr. **Vingender István** dékánhelyettes és a kar oktatói idén is örömmel vállalták hogy, válaszolnak a gólyák kérdéseire. A gólyák négy nap után sok élménnyel és rengeteg új információval gazdagodva tértek haza.

Takács Hajnalka

